

2. Na wypadek gdyby uznano, że wspomniany termin może zostać przedłużony, czy przyjęcie decyzji w tym przedmiocie nie podlega żadnym szczególnym ograniczeniom proceduralnym dotyczącym przyznawania terminów i ich przedłużania, czy też, ze względu na to, że wydanie tej decyzji stanowi uprawnienie państw członkowskich, mogą one termin ten przedłużyć na warunkach określonych w prawie krajowym ze względu na to, że są one adresatami przepisów proceduralnych określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2010/28/UE z dnia 23 kwietnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej metalaksylu jako substancji czynnej (Dz.U. 2010 L 104, s. 57).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, s.1, polskie wydanie specjalne: Rozdział 03 Tom 011 s. 332-367).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 10 czerwca 2016 r. – Marc Jacob/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-327/16)

(2016/C 305/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Jacob

Druga strona postępowania: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, mechanizmu odroczenia opodatkowania przewidującego, że – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą zdarzenie powodujące opodatkowanie wartości dodanej następuje w roku jej uzyskania – wartość dodana wymiany zostaje stwierdzona i rozliczona przy okazji operacji wymiany papierów wartościowych i zostaje opodatkowana w roku, w którym następuje zdarzenie kończące odroczenie opodatkowania, jakim może być w szczególności zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie?
- 2) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, opodatkowania wartości dodanej wymiany papierów wartościowych – przy założeniu, że podlega ona opodatkowaniu – przez państwo zamieszkania podatnika w momencie operacji wymiany, chociaż podatnik ów, w dniu zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy okazji tej wymiany, w którym wartość dodana wymiany zostaje faktycznie opodatkowana, przeniósł swoje miejsce zamieszkania dla celów finansowych do innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de
Albacete (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2016 r. – José Luís Núñez Torreiro/Seguros Chartis Europe
S.A.**

(Sprawa C-334/16)

(2016/C 305/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Albacete